

ἀφορμὴν εἰς τινὰς φιλολόγους νὰ θεωρήσωσι τὸ ποίη-
μα τοῦτο οὐχὶ τοῦ Ὁμήρου, ἀλλὰ νεωτέρου τινὸς ποι-
ητοῦ ἀκμάσαντος μετὰ τὴν μετακομιδὴν τοῦ ἀλέκτο-
ρος εἰς Ἑλληνικὰς χώρας.

Παράξιον θὰ σὰς φανῇ ὅτι ὁ ἀλέκτωρ εἶναι καὶ ἀ-
στρονόμος, διὰ τοῦτο καὶ κράζει ἀκριβῶς τὰς αὐτὰς
πάντοτε ὥρας, ἥτοι καθὲς τρεῖς ὥρας.

Εἶναι γενναῖος καὶ υπερήφανος ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἀ-
γέρωχος καὶ ὑψαύχην, διὰ τοῦτο βαδίζων ὑψώνει τὴν
κεφαλὴν καὶ τὴν οὐρὰν του. Λέγεται δὲ ὅτι ὅταν
διαβαίνει πύλιν, κύπτει ὀλίγον τὴν κεφαλὴν του, νο-
μίζων ὅτι εἶναι ὑψηλότερος ταύτης!

Βεβαιοῦσιν ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ λέων τρομάζει ἀκούων
τὴν φωνὴν τοῦ ἀλέκτορος!

Ἔνεκα τοῦ πολεμικοῦ του χαρακτῆρος οἱ ἀρχαῖοι
Ἑλληνες τὸν ἐθεώρουν ὡς ἱερὸν πτηνὸν τοῦ Ἄρεως.

Ὅ,τι δὲ τιμᾷ τὸν ἀλέκτορα εἶναι ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χρι-
στὸς διὰ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἐξήλεγε τὴν ἐκ φόβου ἄρ-
νησιν τοῦ Πέτρου· εἶχε προσέπει εἰς τὸν Πέτρον ὁ Κύ-
ριος ὅτι ἐμελλε νὰ τὸν ἀρνηθῇ, πρὶν ὁ ἀλέκτωρ φωνή-
σῃ. Ἡ ὑπόμνησις δ' αὕτη ἔφερε τὸν Πέτρον εἰς συναί-
σθησιν τῆς ἁμαρτίας του· ἅμα δ' ἀκούσας οὗτος τὴν φω-
νὴν τοῦ ἀλέκτορος ἐνεθυμήθη τὴν περὶ ἀρνήσεώς του
πρόρρησιν τοῦ Ἰησοῦ καὶ μεταμεληθεὶς ἔκλαυσε πι-
κρῶς.

Ὅταν ἀκούωμεν τὴν φωνὴν τοῦ ἀλέκτορος, πρέ-
πει νὰ συλλογιζώμεθα μήπως καὶ ἡμεῖς εὐρισκόμε-
θα εἰς τὴν θέσιν τοῦ Πέτρου. Ὁ χριστιανὸς ἀρνεῖται
τὸν Κύριον, ὅταν δὲν φυλάττῃ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ. Ἡ
φωνὴ τοῦ πετεινοῦ εἶναι κλῆσις πρὸς μετάνοιαν.

Περὶ μάχης τῶν πετεινῶν πρὸς ἀλλήλους αὐθορμη-
του ἢ παρ' ἀνθρώπων προκαλουμένης, ἥτις λέγεται
ἀλέκτρονομία, θὰ γράψωμεν τὰ δέοντα
εἰς ἄλλο φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παιδῶν πολλὰ
καὶ περίεργα. (Εἰς φίλος τῶν παιδῶν.)

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑΧΘΟΝΙΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΑΥΤΩΝ.

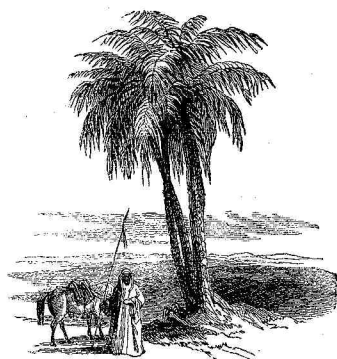
Ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς μυθολογίας μαθάνομεν ὅτι
μετὰ τὴν ἐκθρόνισιν τοῦ Κρόνου οἱ τρεῖς ἀδελφοὶ
Ζεὺς, Πλούτων καὶ Ποσειδῶν διένειμαν μεταξύ των
τὴν οἰκουμένην· καὶ ὁ μὲν Ζεὺς ἔλαβε τὴν βασιλείαν
τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς ξηρᾶς — ὁ Ποσειδῶν τὴν τῆς
θαλάσσης καὶ ὁ Πλούτων τῶν καταχθονίων χωρῶν.

Ὁ ἄδης, ἢ ἡ καταχθόνιος χώρα, ἔκειτο κατὰ τὸν
Ἡσίοδον εἰς τὸ κέντρον τῆς γῆς· εἶχε δὲ πέντε ποτα-
μοὺς, ἢ δὲ κατάβασις εἰς αὐτὸν ἦτο ὁμοία ἐξ ὅλων τῶν
μερῶν τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς.

Εἶχε δὲ σχῆμα τρομεροῦ σπηλαίου πανταχόθεν
περιφραττομένου ὑπὸ ἀποτόμων βράχων, χαλκίνου
τείχους καὶ ἐννέα κυκλικῶν ὑποδιαίρέσεων τῆς λί-
μνης Στυγός. Διηρεῖτο δὲ κατὰ τὸν Βιργίλιον εἰς ἑπτὰ
μέρη, τῶν ὁποίων τὸ δευτερον περιέχλειε τὰ θύματα
ἐκεῖνων τῶν δικαστῶν, τῶν ὁποίων αἱ ἀποφάσεις κα-
τέστρεφον τὴν ζωὴν.

Τὴν γενικὴν ἐποπτείαν τοῦ ἄδου εἶχεν ὁ Πλού-
των, ὅστις εἶχε τοὺς ὑπαλλήλους του πρὸς διεκπε-
ραίωσιν τῶν ἐργασιῶν τῶν διαφόρων κλάδων τοῦ βα-
σιλείου του. Οὕτω λοιπὸν τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν ἐνῆρ-
γουν τρεῖς δικασταί, ὁ Μίνως, ὁ Ῥαδάμανθος καὶ ὁ Αἴα-
κός, τὴν δὲ τῶν ἐπιβαλλομένων ποινῶν αἱ Ἐρινύες, αἱ
Ἄρπυιαι καὶ τὰ ἄλλα τέρατα τοῦ ἄδου.

Διηρεῖτο δὲ ὁ ἄδης εἰς τέσσαρα μέρη 1) τὸ μέρος,
ἅπου ἦσαν τοποθετημένα τὰ δικαστήρια, 2) τὸ μέρος,
ἅπου ἦτο τὸ καθαρτήριο, ἐνθα ἔμενον αἱ ψυχαὶ ἐπὶ
τινα χρόνον· 3) τὸν Τάρταρον, εἰς τὸν ὅποιον ἐστέλ-
λοντο οἱ καταδικαζόμενοι εἰς τὰ βάσανα· καὶ 4) τὰ
Ἡλύσια πεδία, ἅτινα ἦσαν ἡ χώρα τῶν μακάρων, ἅπου
κατῴκουν αἱ ψυχαὶ τῶν ἀγαθῶν ἀνθρώπων καὶ εἶχε τὸ
παλάτιόν του καὶ αὐτὸς ὁ Πλούτων μετὰ τῶν ἀδελφῶν
καὶ ἄλλων ἀξιωματικῶν αὐτοῦ. (Ἀκολουθεῖ.)

Φοῖνιξ ἐν τῇ Ἐρήμῳ.

Ἐκπαίδευσις ἐν Ἰαπωνίᾳ.

Κατὰ τὴν τελευταίαν 1881 ἔχθεσιν τοῦ ὑπουργοῦ
τῆς Ἐκπαίδευσως ὑπάρχουσιν ἤδη ἐν Ἰαπωνίᾳ ἀριθ-
μοῦση περίπου 15,000,000 ψυχ. 280,25 προκαταρ-
κτικὰ σχολεῖα· ἐξ ὧν 16,710 εἶναι δημόσια, τὰ λοιπὰ
ἰδιωτικά· ἥτοι 1441 περισσότερα τῶν κατὰ τὸ παρελ-
θὲν ἔτος. Ἐκτὸς τούτων ὑπάρχουσιν ἀπειράριθμα γραμ-
ματοδιδασκαλεῖα καὶ νηπιαγωγεῖα, εἰς τὰ ὅποια φοι-
τῶσι μυριάδες νηπίων, ἀρρένων τε καὶ θηλέων, παι-
δαγωγούμενα καὶ ἀνατρεφόμενα κατὰ τὸν Ἀμερικανι-
κὸν καὶ Εὐρωπαϊκὸν τρόπον. Ἡ Κυβέρνησις ὄχι μό-